

— at Tallet ikke bør sættes lavere end til 7. Til Gennemførelsen af en saadan Ordning havde Justitsministeriet forment, at en Forøgelse af Højesteretsdommernes Antal fra 13 til 15 vilde være tilstrækkelig. Højesteret erklærede imidlertid, at en Forøgelse af Dommertallet til mindst 17 vilde være nødvendig, og da Ministeriet ikke mente at kunne foreslaa en saa væsentlig Forøgelse af Højesteretsdommernes Antal, vil Ministeriet ikke foreslaa nogen Forandring i Lovens Regler om Højesterets Dommerantal og Arbejdsmaade, forinden der i Praksis er indhøstet nærmere Erfaringer om, i hvilken Grad den offentlige Votering forøger Højesterets Arbejde. Derimod foreslaas til Lettelse for Højesteret en Ændring i Lovens § 44, 1. Stykke, gaaende ud paa at hjemle Adgang til at meddele midlertidig Beskikkelse til Højesteretsdommer i Tilfælde af, at et af Rettens Medlemmer faar Forfald — dog kun paa Grund af Sygdom eller Tjenestefrihed.

I øvrigt gaar Forslagene om dette Emne ud paa at indsætte følgende nye Bestemmelser i Retsplejeloven:

I dennes § 214 følgende:

»Ved Højesteret foregaar dog Afstemning om alle Domme, der afsiges efter mundtlig Domsforhandling, offentligt, saaledes at den stemmegivendes Grunde samtidig anføres. Efter Raadslagningens Afslutning bestemmer Præsidenten, i hvilken Rækkefølge Afstemningen skal foregaa. I Sager, hvis Behandling er foregaaet for lukkede Døre, kan Retten dog beslutte, at Afstemningen skal være hemmelig.«

I § 216:

»Ved Højesteret skal, naar Afstemningen ikke foregaa offentligt, Dommen, hvis den ikke er vedtaget enstemmigt, indeholde Oplysning om, hvilke af Rettens Medlemmer der er uenige i den, og hvilke Punkter Uenigheden gælder. Den eller de Dommere, der er uenige i Afgørelsen, kan i Dommen forlange optaget en Redegørelse for deres Mening.«

Og endelig foreslaas, at af den offentlige Afstemning skal optages stenografisk Referat, hvoraf enhver, der har retlig Interesse deri, kan faa Afskrift.

5. Dernæst foreslaas det fastslaet i Loven — hvad der efter Justitsministeriets Mening allerede er gældende Ret, men som er bestridt af en Dommer, overfor hvem det var praktiseret —, at Tjenestemandslovens § 20, hvorefter det kan